

Azarias Sturtz Nicolaus Höpke

Dissertatio De Crimine Laesae Maiestatis

Rostochii: Saxo, 1624

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730922472>

Druck Freier Zugang

Majestät beleihtog.

Sturtz-Köpke. / Nut.
jun. 1624.

DISSERTATIO
DE
CRIMINE LÆ-
SAE MAJESTATIS,

79

24

QUAM

Deo feliciter annuente,

PRÆSIDE

Nobilissimo, consultissimo, & excellentissimo

VIRO

DN. AZARIA STURTZIO Juro, & in ce-
leberrima Academia Rostochienli Professore pu-
blico, Præceptore & fautore suo summo-
perè suspiciendo

Publicè exhibet

NICOLAUS Höpfe / Stadenfis.

Habebitur in auditorio majori, horis solitis.

Ad diem 3 ^{Januarj} Decemb.)

✠) O: (✠

ROSTOCHII

Typis MAURITII SAXONIS.

Anno M. DC. XXIII.

1624

DISSERTATIO

CRIMINALE
SAR MAJESTATIS

Dei Imperatoris

PRÆSIDII

Nobiliss. Consilii, & Archicamerarii

URBIS

DR. ALEXANDER STILTINGER, & in co-

lectant. Academiæ Collegii, & otiorum pu-

lico Principis

NICOLAUS

Historiam Rostochensium

Libri I. Cap. I.

1700

ROSTOCHII

THE LIBRARY

of the University of Rostock

DE
CRIMINE LAESAE
MAIESTATIS.

THESIS I.

Quemadmodum jus nostrum ea potius, quæ frequenter & facile, quam quæ perrarò accidunt, spectat, *l. 5. ff. de ll.* ita etiam ingenia nostra non ea potius, quæ vetustissimis consuetudinibus defuevere, sed quæ nostrum dicitur seculum observare, maximè esse necessarium, autumo. Cum autem in hoc miserando Imperij Romani statu, ubi rerum universitas bello ferè est concremata, nihil apud quosvis auditur frequentius, nihil omnium palato est jucundius, & hominum societate convenientius, quàm discurrere, judicare, cuiam verè in hoc belli negotio maximum injuriæ sit infictum vulnus. Hac arreptâ occasione, non ab hoc tempore & studio nostro alienum esse duxi, nobilissimam illam, fatisq; pro dolor, jam practicabilem materiam de crimine læsæ maiestatis examinare, ad ventilandumq; omnium oculis publicitùs exponere.

2. Quanquam variò lex Maiestatis apud varios auctores legitur nomine, ita ut Cicero Corneliàm illam appellitet *in Pison.* Iulii Julii nomine illam profiteantur *ff. lib. 48. C. lib. 9.* disceptant tamen, quis certissimus hac de lege extiterit auctor. Promulgatam à Julio Cæsare eam esse scripsit *Odosfredus in rubr. C. ad leg. jul. majest.* Sed quoniam in probandi autoritate deficit, vix ei fides adhiberi potest, præsertim cum legem juliam de Adulteriis non ipsum Julium Cæsarem, sed Augustum tulisse, testetur *l. 1. ff. ad leg. jul. de adulr.* Glosa autem in verbo Augusti *in d. l.* Julium Cæsarem primùm legem Maiestatis induxisse, sed mortè præventum, perficere non valuisse, perhibet: quapropter Cajus, Julii avunculus, publicari eam curavit.

nomenq; non à semetipso, sed à Julio Cæsare legi imponere maluit. Accedit etiam huic opinioni sententia Gigantis, duas inducens causas, quare Majestatis legem Juliam appellatione denotare voluit veneranda Istorum antiquitas: & quidem primò, quod Julius Cæsar eam tulerit, eaq; , cum ipse crimen læsæ Majestatis contra patriam commisisset, undè etiam primùm imperatoriæ est affectus Majestatis insignia, præcavere voluisse, ne aliquis, metu pœnæ, hujusmodi nefandum facinus, quod sacrilegio est proximum, *l. 1. ff. ad leg. lul. Majest.* vicissim contra se tentare auderet. Deinde, quod lex hæc, postquam occubuit Julius Cæsar, promulgata à Cajo, & Juliam nominari voluisse, in honorem Julii Cæsaris, utpote, qui primus fuit Imperator, contra quem hoc crimen est commissum. *Gigas in tract. de crim. læs. majest. sub rubr. de orig. leg. crim. læs. majest. n. 5. & 6.* Nos hanc legem Juliam majestatis ab Augusto Octaviano, qui primus Romanæ Monarchiæ fuit Imperator, latam esse dicimus, qui Iulius etiam dictus est, utpotè à Julio Cæsare adoptatus: *l. 1. ff. ad L. lul. de adult. Diolib. 48. Patercul. lib. 2. A. Augustin. lib. 3. emend. 8.*

3. Dicta autem est Majestas, quasi major status, vel major potestas. *Oldrad. conf. 43. col. 2. vers. 6. Alber. in l. qui quis. colum. 6 q. 1. C. ad leg. jul. maj. Luc. de Pen. in l. ult. C. de delat. lib. 10. Sicul. conf. 21. n. 3. idem conf. 70. n. 58. in fin. volum. 4. Wesenb. consil. 44. n. 9.* Quare necesse est, quod major status & potestas, quando hoc crimen committitur, lædatur. *Decian. tract. crim. lib. 7. c. 1. n. 3.*

4. Quoniam crimen læsæ Majestatis in divinam & humanam dispescitur, *c. duo sunt. 96. dist. 1. auth. Gazaros. C. de heret. Bald. conf. 59. in princ. vol. 1. Nellus in tract. bann. part. 1. q. 6. Decian. d. 1. lib. 7. c. 1. n. 2. Gig. d. tract. rubr. quotuplex sit majest. n. 1.* de humana nostra erit disputatio: cujus duæ sunt species, perduellio, & simplex læsæ majestatis crimen; licet duo hæc nomina sapius confundantur & promiscuè quandoq; usurpentur. *l. fin. ff. ad L. lul. majest.* in pœna tamen infligenda illorum distinctio attendenda, prout etiam perduellionis crimen vel proprium, vel quasi appellari potest.

5. Cū populus Romanus, cujus autoritas jam est extincta, omne suū imperiū & potestatē in principē transtulit; *l. 1. ff. de const. princip. l. 1. ff. de off. præf. præ.* unde etiā principalis dicitur majestas, *l. penult. ff. de hered. inst. l. famosi. §. 3. ff. ad leg. jul. majest.* imperatoria majestas, *proem. iust.*

Inst. in princ. Novell. 23. c. 2. in princ. non minus verè quàm rectè, si quis subditus contra principem vel imperatorem aliquid molitur, principaliter contra illū crimen læsæ majestatis commississe dicitur.

6. Si quis verò non subditus imperii molitur aliquid contra imperatorem, majestatis læsæ crimen an committat, controversum est, sed per textum *Clement. pastoral. de re judic. & ibi Dd.* deciditur, quòd non sit majestatis reus. Cui enim fide & jurisdictione non est obstrictus, nec cujus majestatem, ut majestatem sibi imperantem, agnoscit, hujus majestatem non lædisse dicitur, quoniam nec ipsa majestas in lædentis non subditi bona aut corpora imperium habet. *Gig. in tract. de crim. læs. majest. sub. rubric. qualiter & à quib. q. 68. Arns. de regal. c. 6. n. 12.* Ideoq; Maria, regina Scotiae, quasi in exilium pulsa, licet cum Duce Nortfolciae aliisq; in Anglia amicitiae foedus contra Elisabetham Angliæ reginam contraxisset, tanquam Rea læsæ majestatis minimè condemnari legitimè potuit. Cum etiam par in parem non habeat imperium, pessimè agunt reges & principes, qui bello captos reges & principes capitis supplicio afficiunt, qualiter Phocas Mauritium Imperatorem, Carolus Andeguenfis Cunradinum Friderici II Imperatoris nepotem, & Fridericum ducem Austriae securi percusserunt. *Christoph. Sturtz de imper. Germanor. cap. 54. n. 9.* Subditus autem de jure naturali tenetur ad obedientiam principi suo. *Paul. ad Rom. 13.* imò si adversus imperatorem majestatem aliquid machinatus fuerit, ruinam patriæ intendisse præsumitur; Ex morte enim & læsione principis totus status patriæ concutitur. *Deci. cons. 410. n. 29. in 3. volum. in casu vero. l. utrum. ad l. pomp. de parricid.* quod non sic in non subdito, qui nec jure naturæ alteri magistratui obedit, nec eam majestatem revereri tenetur, cui subditus non est. *Bart. in Extrav. in verb. rebellando. vers. quid si aliquis homo. Bald. cons. 139. vol. 1. idem in l. nihil C. de manum. vindict. & in l. si omnes §. si verò. C. de Episc. & Cleric. & in l. data opera. C. qui accus. non poss. Grammat. vot. 1. n. 31. Imol. in Clement. pastoral. v. 23. Marfil. in l. de minore. in princ. ff. de quaest. Boer. de sedic. §. præsuppono. n. 2.* nec, si quid contra eam molitur, patriæ suæ interitum minatur, cum Imperatoria majestas non in univèrsam ad omnes homines extendatur, sed ad illos tantum, in quos plenam exercet jurisdictionem,

entm, cum sit caput certæ reipublicæ; in ceteros, non nisi conditionale habet imperium, & ex accidenti. *Arnū. d. l. n. eod.*

7. Sequitur ergo ex præcedentibus, quod vasallus, quatenus vasallus tantum est, non ligius, nec aliâ ratione Imperio subiectus, quâ in quod aliquod feudum ab Imperatore recognoscat, si aliquid contra illum machinetur, crimen læsæ majestatis committere non dicatur. *Gig. d. tract. sub. rubr. qualir. & quib. mod. q. 4. & q. 68 Decian. in tract. criminal. lib. 7. c. 8. n. 7, Arn. d. l.* Vide casum specialem in *d. clement. past.* ubi pontifex negat, Robertum potuisse crimen majestatis committere, quia eo modo ipsi non subfuit, quippe domicilium suum non in Imperio habens, nec originem inde trahens. Feudum enim non dat Imperium domino feudi in feudatarium, nec Imperium ipsi concedit, licet feudatarius per contractum domino feudi obligetur. *Innocent. in c. postulasi. de foro competent.* nec subditus ejus dicitur, tamen si juxta leges, ratione feudi, forum fortiatur coram feudi domino. *Cap. transmissa. cap. verum. de foro compet.*

8. Quamvis autem verum perduellionis crimine ex læsione propriæ Imperatoris majestatis personæ dependeat, attamen & quasi perduellionis crimine committit, qui in consiliarios & senatorum Imperatoris necem aliquid molitur: nam eos pars corporis sui dixerunt Areadius & Honorius, in *l. quisquis. C. ad leg. jul. majest. vid. text. in c. felicis. de pen. in 6. Luc. de penn. in l. nihil. C. de pala. sac. larg. lib. 12. text. in c. si quis. 6. q. 1. & ibid. Præpos.* Et Baldus, consiliarios principi suo inhaerere, sicut stellæ in firmamento cæli, scripsit in *l. cum multa. C. de bon. quæ lib. imò vocantur fulgere, quasi splendor firmamenti, arg. text. in c. super specula. de magistr. & dicuntur solis radii, c. multi. de pen. dist. 2. Boer. in tract. de auth. mag. consil. n. 229.*

9. Incidit hinc dubium, an, occidens ex privato odio & inimicitia consiliarium principis, hoc crimen incurrat; & videmus hinc duos illos reliquorum omnium Ictorum dissentire antesignanos, Bartolum nimirum, in *l. hostes. ff. de capt. & postl. revers.* & Baldum, in *c. 1. de offic. deleg.* omnesq; recentiores magni nominis jurium interpretes, in diversas abire partes. Nos indistincte quasi perduellionis crimen committi dicimus, sive respectu Imperatoris, sive privato in ipsum consiliarium odio delinquatur, idq; propter generalitatem *d. l. quisquis* ejusq; rationem, quod utroq; casu princeps eorum

ope-

opera priveretur. *d. c. felicis de pœn. in 6. Decian. lib. 7. c. 5. n. 3. & seq. Dambaud. in prax. crimin. cap. 64. n. 7. Clar. S. læsæ majestatis n. 5. ubi refert ita judicatum de cæde clarissimi Icti Andrea de Jernia, qui Johanna reginæ Neapolitanæ à consiliis fuit.*

10. Nec *l. quisquis C. ad l. jul. majest.* solummodò illos consiliarios considerat, qui consiliis & consistorio ejus continuè intersunt, sed etiam qui extra aulam constituti alibi versantur & domicilium habent, *Bestalt von Hausausß*, qui tamen re ita exigente consiliis & consistorio principis vocati interesse solent. *d. l. 5.* Aliud est quod refert *Salyc. in d. l. quisquis in princ. n. 6. q. 3.* quòd si princeps mittat aliquem consiliarium ad regendum civitatem quandam, & quis contra eum aliquid deliquerit, etiam cum factione, non incurrat pœnas *in d. l. quisquis* in offendentes consiliarios, sed incurrat tantùm pœnas offendentis magistratum, licèt tunc etiam teneret nomen consiliarii. Hunc sequitur *Boss. in tract. de crim. læs. majest. n. 9. Vallæ. consil. l. n. 24. in 3. Decian. tract. criminal. lib. 7. c. 5. n. 7.* Sed contrarium apparet ex *l. i. D. ad L. lul. majest.*

11. Qui Imperatoris vicarium offenderit, non dubitamus teneri pœnâ. *quisquis.* perinde enim est, ac si contra ipsum Imperatorem quid attentaverit, *Bart. in Extrav. qui sunt rebelles in vers. rebellando. n. 4. Card. Zab. in c. pastoralis. in princ. colum. 3. de re judic. Caman. consil. 53.* Hanc tamen observat Bartolus restrictionem, quando quis offenderit vicarium, ut vicarium, secus, si uti privatum inimicum, vel aliam personam illum læderet, *Bart. d. l. non in contemptu ipsius Imperatoris, potestatem scilicet, authoritatem, ac jurisdictionem ipsi denegando. Gig. sub. rubr. qualiter & à quibus q. 6. ubi allegat consil. 270. Anchar. vide thes. 9.*

12. An idem dicendum sit de iis, qui Legatos, quos vulgus ambasciatores vocat, offenderit, Icti non satis conveniunt. Baldus, multiq; cum illo, quibus nullum hîc limitationis beneficium subolet, strictè, omnimodò illum læsæ majestatis scelus committere, assèrunt: legatus enim representat personam principis, ideoq; illum offendens, censetur principem ipsum offendere. *Bald & Felin. in c. i. de offic. deleg. Boss. in rit. de crim. læs. majest. n. 36.* Contraria etiam opinio multorum autoritate approbatur, adducentes eandem limitationem de privato odio in Ambasciatore, quâ in vicario usi sunt.

sunt. Verùm priori nos additi sententiæ, eorum opinionem sequimur, considerantes, quòd legati publicam habeant securitatem à jure gentium, *l. final. ff. de legationib. l. sanctum. ff. de rer. divis. & idèd, qui securitatem publicam violant, criminis læsæ majestatis rei sunt, l. 2. ff. ad l. jul. majest. vid. Gig. d. tract. sub. tit. qualiter & à quibus. q. 16. imò legati dicuntur sancti, dd. ll. de legat. & rer. divis. quare jure divino, gentium, ac civili violare legatos, nefas est, c. jus gentium. dist. 1. unde jus legatorum cùm hominum præsidio munitum, tùm jure divino esse vallatum, inquit Tull. de Arusp. Quàm sanctè apud veteres hoc jus legatorum fuerit observatum, vide apud Liv. lib. 2. Et Valerius Maxim. lib. 6. c. 6. refert, Scipionem Africanum, cùm navem, multis illustribus Carthaginensibus refertam, cepisset, & se legatos ad eum missos esse dixerant, tametsi manifestum erat, illos, vitandi periculi præsentis gratià, falsum legationis nomen usurpasse, inviolatos omnes dimisisse. Sic Romani legatos Tarquinij cum civibus quibusdam contra Reip. libertatem conjurantes, incolumes dimiserunt. Liv. lib. 2. Kirchner. De legat. lib. 2. c. 1. n. 139. & seqq. jus autem legatorum violandorum non solùm in eo consistit, ne occidantur, sed etiam ne injurià afficiantur, Bart. in l. consensisse. §. legatis. ff. de jud. & ab omni fraude sint immunes, scilicet, ne ii, ad quos mittuntur, curent, ut vino nimio inebrientur, & sic ab his ebriis, more Bonosi Imperatoris, omnia arcana expiscari permittant: multaq; alia fraudum genera excogitent. Decian. d. l. n. 11.*

13. Sed, nec qui Imperatoris confœderatos offendit, crimen majestatis præterit: offendens enim confœderatum, sive sub alterius principis protectione receptum, ipsum principem læsisse ait *l. 1. ff. ad l. jul. majest. Bart. in extravag. qui sunt rebelles. in verb. rebellando. n. 8.*

14. Quod adeò verum est, ut etiam principem infidelem, sub tuta Imperatoris fide, & tutela quiescentem, inquietare, nemini, absq; læsæ majestatis macula concedatur, quia Imperatorem offendit, qui confœderatum defendere tenetur. Quod verò tantùm obtinet, si confœderatio ex justa & legitima est facta causa, si verò non fuerit justa confœderationis causa, secus: juxta declarationem Decian. in tract. crim. lib. 7. c. 5. n. 19. Afflict. in tit. de pac. juram. firmam. §. conventicula. n. 32. versan a. Christianus Marquard. in tract. de judæ. pars. 1. c. 6. Confœderatus tamen populus in confœderatum hoc crimen
non

non committit, quia confœderatio subjectionem non inducit. *l. non dubito §. liber. De captiv. & postlim. revers. clem. pastoralis. §. deniq; juncto §. rursus. de sent. & re judic. nisi alia adjecta sit conditio observandæ majestatis.*

15. Sed notandum, omnia, quæ hîc de Imperatore, ejusq; collateralibus, officariis, & confœderatis, per dicta adnotavi, unicuiq; reipub. Monarchicæ, Aristocraticæ, & Democraticæ, superiorem non recognoscenti, competere, cum eidem eadem sit majestas, eadem dignitas, eandemq; delictorum habeat animadvertendi potestatem in suo territorio, quàm Romanus Imperator in Imperio Romano, *Ang. in l. 5. ff. ad l. jul. majest. Paul. de Loaza & Joan. Imol. in Clement. pastoral. de re judic. Socin. cons. 57. nu. 4. in 4. volum. Salic. in l. quisquis. C. ad l. jul. majest. Ang. Aret. in §. publica. Inst. de publ. jud. Barr. in l. infamem. de publ. jud. Et ideò hujusmodi magistratuum subditi, eos, eorumq; magistratum offendentes, in crimen læsæ majestatis incurunt, quemadmodum dictum est de Imperatore, & ejus statu. *Barr. in l. lex 12. tabul. ff. ad l. jul. majest. gloss. & ibid. Salic. in l. fallaciter. C. de abol. idem in l. 2. C. de fals. monet.**

16. Nec contra Pontificem Romanum, quin crimen hoc committatur, dubitandum est, ille enim neq; alterius Imperio regitur, neq; superioris respectu tenetur, utpote qui proprium sibi imperium, non sine notabili Germanorum jactura, summamq; in eo, crescentibus pededentim viribus, potestatem sibi ipsi concevit, eamq; à proceribus imperii, sartam tectam hucusq; conservavit, imò cumulavit. Quapropter etiam omnes ferè, paucis exceptis recentioribus, Jurium interpretes, in favorem non contradictoria, ut putarunt, religionis, & Papalis majestatis gratiam, omnes leges, de crimine læsæ majestatis Imperatoris, ejusq; officialium loquentes, ad Papam, & ejus officiales applicare non dubitarunt, imò, Papalem majestatem Imperatoris multis modis præponere non erubuerunt. *Barr. in extrav. qui sunt rebelles. in verb. rebellando. n. 6. vers. sed quid si aliquis Praepos. Alexand. in c. in primis. §. de persona. n. 20. 2. q. 1. Boer. in tract. de sedis. q. 6. n. 17. Gig. sub. rub. quotuplex sit majestas. n. 3. & seqq. rub. qualiter & à quibus q. 1. per tot. idem lib. 3. rub. de rebell. q. 1. n. 2. Corrad. in Pract. rub. de les. majest. n. 2. in 38. casu. Clar. in Pract. §. les. majest. n. 2. vers. committitur autem. Decian. d. tract. lib. 7. c. 4. n. 4. & s. 37. n. 2.*

B

17. Nos

77. Nos vero Pontifici Romano primam supremæ majestatis prerogativam non concedimus, quin Imperatoria majestas omnium maxima dicatur, quam omnes reliqui reges, principes, & Respub; ipse quoq; Turcarum Imperator agnoscunt. Nam in Turcica aula ante omnes reges, principesq; alios Imperatoris legatū præcedentiam habere, testatur *Thom. Lansin disc. de leg. regia. th. 49 Harpr. §. 3. n. 29. Inst. de publ. jud. Becht. de salv. conduct. th. 149 cum seqq. Keincinct d. l. clas. 2. c. 6. n. 12. 13. 14. 15. 16. cum seqq. Arum. volum. 2. de jur. publ. disc. 70 th. 4.* Ipsum infensissimum Imperij Romani, totiusq; Christiani orbis hostem, Turcarum Sultanum testem penè provocare ausim, qui Imperatorem nostrum præcipuum agnoscit Christiani orbis caput, & usitato stylo, tali affatur titulo; *Aus den Potentaten Jesu der Bornembster/ vnd; zwischen dem geschlechte Jesu Erwelter vornemb. ster Herz aller Christlichen Völkter/ ein Vorförger vnd administrator der Gerechrigkeit/ vnser Nachbar vnd guter Freund Matthias.* Huic si non credimus verborum declarationi, ipsis rebus & factis ostendit Mechemetes Bassa, qui Davidi Ungnadio, legato Casareo, qui Constantinopoli Sultano valedicturus ad Divanum, (locus est audientiæ publicæ) se contulerat, jubens assurgere Persam, licet Mahemetanum, qui citius adveniens primum locum occupasset, superiorem sedem assignavit. Huc facit & illud, quod legato Casareo concessum, ut sedendo solus, aliorum regum & principum legati stando mandata sua coram Turca exponere soleant. *Keincinct de regim. secul. lib. 1. clas. 2. c. 6. n. 41. 43. 44.* Quinimò nunquam Romanorum Imperatores ulli jus superioritatis concessisse, testis est mihi Chryostomus, qui de Imperatore Theodosio Magno, cujus statuas Antiocheni per tumultum dejecerant, loquens, læsus est, ait, qui non habet parem ullum super terram: summitas & caput omnium super terram hominum. Testis est mihi Imperator ipse Carolus V, cujus laudes nulla unquam delebit oblivio, qui majestatis suæ non immemor, prerogativam nullam ulli concedens, verum Imperatoris Romani titulum sibi ascribit, his verbis: *Wie vns/ als Römischen Christlichem Kaysfer/ Oberstem Voge/ vnd Schirmherrn der heiligen Christlichen Kirchen/ von ampts wegen/ vnserm gewissen nach/ gebührt. R. A. de Anno. 1530. §. Auff solche. & seqq.* Unde Poeta, Caroli V. Symbolum exprimere satagens, non minus scitè scribit, quam eleganter:

V6

VIS ULTRA? aut ultra non est, quo progrediaris,

Nil ultra est aquilas, imperij, decus.

Et Maximilianus II. non immeritò titulum das Oberhaupt im Römischen Reich sibi arrogat. R. A. Anno 1566. Huc refert, quòd nullo modo Pontifici, sed soli Imperatori, jura aliquot, quæ vocantur regalia majora, vel majestatis, *Käyserliche Hoheteten/ vnd Reservaten/* in signum supremæ eminentiæ competant: nec vacante sede Imperiali cura totius Imperii Pontifici Romano, sed eomiti incumbit Palatino Rheni, & Electori Saxonix. *Buxr. ad aur. bull. th. 77. & mult. seqq. Besold. class. 1. disp. 3. th. 26.* His ita perspectis, optimo jure summam Pontifici majestatem denegantes, meritò cum decreto illo, communi septemvirorum consensu, Anno Christi 1338. publicato, adversus Pontificem, Benedictum XII pronunciato, concludimus; Cæsarea majestas nullius tenetur Imperio, & neminem, nisi Deum, & eansem superiorem agnoscit.

18. Hinc illorum cadit opinio, Imperatorem, lædendo Papam, majestatis criminis reum fieri, statuens, quia sublata causâ, tollitur effectus: quis enim superioritatem nullam recognoscentem, superiorem lædiffe dixerit? imò læsæ majestatis crimen in ipso deficeret Imperatore, cum tamen principaliter contra illum committitur. *l. 3. §. 1. l. 4. §. ult. l. 5. in princ. l. 6. l. 7. §. 3. ff. ad leg. jul. majest.* recognoscendo enim superiorem, vicem privatorum obtineret, *arg. l. eum qui vectigal. ff. de V. S. Sozin. cons. 275. cohar. secund. in 2.* quoniam non contra alium quempiam læsæ majestatis scelus committitur, quàm qui superiorem non recognoscit; dicitur enim crimen læsæ majestatis, quasi læsio majoris potestatis, ut notant omnes *in c. Felicis. de pen. in 6. & in Clement. 1. eod. tit. & in c. pastoralis. de sentent. & re jud.*

19. Sed quia Pontifex Romanus tantum in suo valet regimine, quantum Imperator in Imperio, Cardinales ejus offendens incidit in crimen læsæ majestatis. *Perr. de Anch. in c. felicis. col. 2. vers. quartò nota. Afflict. c. 1. vers. & bona committentium. col. 8. circ. fin. in tit. quæ sint regal. in usib. feud. Prapos. in c. in primis. in §. de persona. col. 7. n. 20. vers. qui autem sunt q. 1.* Cardinales enim dicuntur pars corporis Papæ, ejusq; collaterales, qui consiliis, & consistorio ejus interfunt, *Roset. in tract. de concil. §. sed ex. n. 45. Velladiego in tract. de Cardin. lega. n. 11. Barbar. in tract. de quæst. card. in 1. part. n. 35. Gig. in tract. de pensio. q. 59. n. 12. & 13. Bosan. tit.*

de crimin. l. s. majest. in 6. in princ. Clar. in pract. §. l. s. majest. n. 4. Gomez de delict. c. 2. rubr. de crim. l. s. majest. n. 6. in fin. Viv. opin. 88. n. 1. Decian. tract. criminal. lib. 7. c. 5. n. 8.

20. Hic ea, quæ de Imperatore, ejusq; officialibus vel confœderatis dicta sunt, de Papæ officialibus, ejusq; confœderatis dictum putata: *Anch. conf. 277. in 2. colum. Gig. in tract. de crim. l. s. majest. rubr. qualiter & à quibus. q. 6. n. 5. & seqq.*

21. Occidens tyrannum, vel hostiliter aliquid contra illum moliendo tentans, non committit crimen læsæ majestatis, *Card. Zabarell. in clement. 2. q. 8. de re judic. Imol. in clement. pastoral. n. 25. in fin. ibid. Zabarell. in princ. n. 6. de re jud. Alexand. in c. in primis. §. de persona. n. 25. 2. q. 1. Gramm. dec. 6. n. 18. vers. præterquam contra. Decian. lib. 7. c. 4. n. 3. in fin. & c. 5. n. 21. Gig. de crim. l. s. majest. rub. qualiter & à quibus. q. 65. n. 1. & seqq. Alex. conf. 13. n. 2. Marsl. in tract. de bann. in verb. læsæ majestatis. n. 20. Sive is sit tyrannus exercitio, qui quidem jure ad imperium pervenit, sed leges ejus fundamentales subvertit, omniaq; pro libidine sua in perniciem civium agit: Sive tyrannus titulo, qui injustâ vi libertatem publicam invasit, nec statuum reipub. consensum obtinuit: sive sit tyrannus titulo & exercitio, quem vel maximè tyrannum appello. *Antimach. in præf. com. 3. de polit. Althus. polit. c. 14.* Non tamen exinde famosa quæstio, an tyrannus impunè occidi possit, decidi poterit; sed dico, tyrannum exercitio à privato nullatenus esse occidendum, *2. Sæmuel 1. vers. 14. & cap. 4. vers. 11. & seqq.* sed eidem, si planè incorrigibilis existat, à reipub. statibus Imperium adimi, & debitæ pœnæ imponi possunt. Qui verò vi, nulloq; jure Remp. tyrannide occupat, à quovis impunè occidi poterit, modò publicam respiciat utilitatem, non privatam offensionem & commodum. *Bart. in tract. de Guelf. & Gibell. n. 9. Gigas rub. qualiter & à quibus. q. 65. n. 4. Vide D. Azarviam Sturs in prælud. rer. politic. disp. 3. rh. 3. lit. d.**

22. Dubitandum porrò non est, quin alios reges & principes, superiorem non recognoscentes offendens, crimen læsæ majestatis committat, *Bart. in l. lex 12. tabul. ff. ad leg. jul. majest. Glossa, ibidemq; Salic. in l. fallaciter C. de abolit. Castrens. in l. 3 C. de Episcop. audient. Salic. in l. 2. C. de fals. monet. Guid. Papa. n. 344. Boer. in tract. de sedit. in 6. præsupp.* Quales sunt hodiè reges Sueciæ, Britannia, Gallia, Hispania, Dania, Polonia, Turcarum Imperator, magnus Muscoviæ Dux, &c. nam maje-

majestatem illos habere nemo inficiabitur, *Feder. in tit. de pac. tenend. in usib. feud. ibidem Afflict. in 2. notab. Alber. in l. quisquis. n. 10. C. ad leg. jul. majest. Præpos. Alexand. in c. in primis. §. de persona. n. 22. q. 1. & in suis ter-
ris, in quibus superiorem non recognoscunt, Imperatoris authorita-
tem obtinent. c. per venerabilem, qui sunt filii legitimi; & ibi Dd. Pa-
norm. in c. cum te. de re jud. Bart. in l. infamem. ff. de publ. judic.*

23. Cùm Vicarius per omnia repræsentet personam domini,
crimen quoq; læsæ majestatis in Imperii Vicarios, Palatinum Rheni,
& Ducem Saxonix committitur. *Aurea bulla Carol. IV. tit. 5. Quin
etiam in Electoribus Imperii Romani septemviris idem statuimus,
cùm sint columnæ & bases fundamentales Imperii, & pars corporis
Imperatoris. l. 5. C. ad leg. jul. majest. d. Aurea bulla. d. tit. in princ. & tit. 24.*

24. Si quis autem Elector, vel status Imperii, imperatoriam ma-
jestatem læserit, contra læsæ majestatis privilegium peccat: Impera-
torem enim, ut superiorem recognoscit, cujus etiam respectu privati
vices obtinet, siquidem Imperator omnibus & singulis ex plenitudi-
ne potestatis imperat, *R. A. Ordnung des Landfriedens auffgerichte
Anno 1521. in princ. ibi: Enebieten allen vnd jeglichen. & in discrimi-
natim omnes & singulos fideles & subditos suos vocat Carolus V. d.
loc. in princ. ibi: Unseren vnd des Heiligen Reichs Vnterthanen
vnd getrewen.*

25. Committit verò status Imperii læsæ majestatis crimen, quan-
do bellum in Imperio sine Cæsaris licentia movet. *per l. 3. ibi: qui in-
jussu prin. ipis bellum gesserit. ff. ad leg. jul. majest. R. A. de Anno 1555. §.
wo sich aber / & seqq. Cammergerichis Ordnung. part. 2. c. 25. in princ.
ibi: Daß sich in einiger vnserer Churfürsten /c. Guil. 1. de pac. publ. c. 4.
n. 9. Obrecht. disp. de bello. th. 173. secus, si Cæsaris indulgentia hoc con-
cesserit, R. A. d. const. Camer. d. c. his verb: vnd so fern sie sich auff die
Käyserliche Mayestet / oder vns ansagen / vnd desselben einen guten
schein vnd vhrkund haben würden / soll man sie gehorsamlich possiren
lassen. Solius enim unius Imperatoris est, bella indicere, cui belli pa-
cisq; arbitrium est relictum: l. 3. ff. ad leg. jul. majest. l. 17. C. de re milit. l.
unica. C. ut armorum usus. l. 3. C. de agent. in reb. Vult. 1. de feud. c. 5. n. 6.
Licet hodiè ex novis Imperii constitutionibus, salutem patriæ unice
concernentibus, ex pacto & cõventione potestati hanc cū Electori-
bus communicaverit, ut hodiè nõ, nisi illorũ suffragiis bella indican-*

tur Heig part. 1. q. 12. n. 29. Quod adeo verum est, ut etiam, si peregrina quædam gentium colluvies ditiones Imperii devastet, Imperator verò eandem reprimere cesset, integrum esset electoribus, habere delictum, & hostes e finibus Imperii repellere.

26. Si quis autem ipsi Imperatori bellum indicit, non dubium est, quin majestatem ipsius lædat: hæc tamen adhibitâ distinctione, si nimirum ex mera arrogancia fines suos per Imperatoriam jurisdictionis depravationem, cum Imperii permutatione velit amplificare: non item, si summâ adductus necessitate, summaq; impulsus injuria, ex ipsius regnis hæreditariis, damnum sibi ipsi resarcire festinet.

27. Si quis hostibus, cum quibus Imperator bellum gerit, fert suppetias, sive milites transmittendo, vel pecuniam mutuando, vel quoquo modo hoc fieri potest, majestatis læsæ se reum facit. *Bar. in l. cujusq; dolo. ff. ad leg. jul. majest. afflict. c. 1. §. & bona committentium n. 66. in tit. quæ sint regalia. in usib. feud.* Idem enim est, ac si ipsam Imperatorem armis invaderet, eiq; ruinam minaretur.

28. Cum etiam respub. superiorem non recognoscens, hodiè æquiparetur Romanis, *Angel. in tract. de malef. in vers. quæro aliquis congregat. adducens nor. per Barrol. in l. hostes. ff. de captiv. & postlimin. revers. & in l. lex 12. tabul. ff. ad leg. jul. majest. coram est, qui contra eam, ejusve loca, vel factio vel consilio populum concitat, & gentium facit congregationem, quod prædicto teneatur crimine; idem enim olim erat apud Romanos. *Bar. in l. 2. ff. ad l. jul. majest. afflict. c. 1. §. & bona committentium n. 55. in tit. quæ sunt regalia. in usib. feud.**

29. An verò contra Venetos crimen hoc committere quis possit, quæstio est: sed quoniam hodiè extenditur privilegium reipub. Romanæ ad cæteras ejusmodi respub. aliam civitatum, *Joan. de Plat. & Luc. de penn. in l. reipub. C. de jur. reipub. lib. 11. Boer. in tract. de custod. slav. n. 33.* reipub. Venetorum hoc non denegamus privilegium, utpote, quæ propter singularem ejus religionem, legumq; & justitiæ observantiam à Caroli Magni & Nicephori Imperatorum ævo, in præsentem usq; duravit diem, nec unquam alterius, sed sui ipsius semper regimini fuit subjecta; Unde contra Venetiarum reipub. læsæ majestatis crimen committi posse, nonnulli concludunt.

30. Quid autem de Patriæ suæ proditore, seu oppugnatore dicendum, ipsa ferè natura dicitat, cum nihil sit tam detestabile, quam patriæ

patriæ suæ cladem inferre, cui etiam à natura ipsa pœna mortis infligitur, *Marfil. in tract. de bann. in verb. mihi patria. n. 6. & seqq. in verb. læsæ majestatis.* & naturalis ratio in hoc delicti genere omnem personarum observantiam judicantibus adimit; quod testantur Veneti, qui Anno 1354. ducem creatum pro conjuratione facta, ad occupandam patriam, cum nonnullis plebeis securi percuti mandarunt. Ut verò certi quid de hac thesi statuamus, ex duplici patriæ consideratione, hæc nostra est sententia: Aut patriam armis oppugnat vel prodit, quæ est communis patria, ut Roma, vel nullius regimini subjecta, & sic majestatis læsæ committit crimen, *Afflict. in tit. quæ sunt regalia. in verb. & bona committentium. n. 56.* aut prodit patriam, quæ alterius tenetur imperio, & sic improprie committit læsæ majestatis crimen, proprie autem committit crimen seditionis, cujus pœna est capitis, *per text. in l. 1. C. de sedit.*

31. Qui imperatoris concedit castra, vel arcem, quam tenuit, ad hostem transfert, tenetur pœnâ *l. quis quis. C. ad leg. jul. majest.* nam his ipsis fidem datam violat, quam servare, nihil est homini convenientius, *l. in princ. ff. de const. pœn. l. 1. §. merito. ff. de pos. etiam si hosti data sit. l. conventionū. ff. de pac. Bart. in l. 1. ff. ad leg. jul. majest.* quia fidem frangens jus gentium lædit, & vinculum, quo humana societas continetur, dirumpit: Quocirca horum gravior est pœna, & à quolibet possunt accusari, licet ab aliorum accusatione regulariter removeatur, *§. si verò contra imperium. in auth. ut lic. ma. & an. ideoq; mulier potest accusare, l. in quest. ff. ad leg. jul. majest. l. 1. §. & cum placuisset. ff. de Orig. jur. nec gaudent immunitate Ecclesiasticâ, si ad illam confugiant. Dd. in c. 1. de homicid. Carrer. in pract. criminal. in princ. n. 98. in fin.*

32. Sed si quis ad Ecclesiam confugit, non absq; læsæ majestatis crimine potest extrahi, *l. 2. C. de his qui ad Eccles. conf.* singularem enim jura Ecclesiis concesserunt immunitatem, ne turbentur ministeria divina, preces & vota, quæ cum pace & quiete competit celebrari. *l. denunciamus. C. de his qui ad Eccles. conf.* Non tamen indistinctè omnes gaudent Ecclesiarum immunitate, sed levioribus tantum delictis hoc est concessum privilegium, ut omnes notant legistæ *in tit. C. Qui ad Eccles. Conf. & Canonist. in c. inter alia. de immunit. Eccles.* Atrox committentes delictum, secundum novellas constitutiones licet extrahere, & supplicium eis inferre, *Novell. 17. c. 7. in princ. Ang. in tract. de malef.*

males. super verb. famapublica. vers. 4. Landrecht. lib. 2. art. 10. nec talia delinquentibus parcere competit, §. neq̄ à homicidiis, junct. gloss. in verb. neq̄ custodes. d. Novell. d. c. quia per hujusmodi malefactores turbantur publica gaudia, & lætitia communis, l. 3. C. de Episcop. audient. & Deus non vult domum suam receptaculum esse latronum, Iohan. 2. & latibulum eorum, quos jam olim æternâ lege præcepit puniri.

33. Si ex universitatis, vel Imperii principum quorundam adversus Imperatorem conspiratione vel ordinatione fiat rebellio, committitur erimen læsæ majestatis. *Brun. conf. 28.* plerumq̄; enim conspiratio inde existit, quando quis à superioris subjectione se subtrahit, juraq̄; ejus extinguere præsumit, *Brun. d. conf. Bart. in Extrav. qui sint rebelles. in vers. rebellando. Bald. in l. amissione. §. qui desiciunt, ubi gloss. ff. de Cap. dimin. & hoc fit in detrimentum dignitatis superioris. Imol. n. 48. c. conjugationum. Card. in Clement. Pastoral in 7. not. de re judic. alleg. text. in c. petitio. de jurejurand.*

34. Si verò civitas, vel provincia quædam Imperii, in confusio, vel primo hostium jacens incurso, quam à tyrannide grassantium, propter loci distantiam, tueri non sufficeret potestas Cæsarea, imminente necessitate, subjiciat se alterius domini tutelæ, non committit crimen læsæ majestatis: *Andr. de Isern. in c. imperialem. §. præterea. de prob. feud. alie.* vel si Imperator eam defendere negligat, alium sibi protectorem quarere, juris naturæ est. *Socin. conf. 37. Galiaul. in l. 1. §. si quis ita n. 7. ff. de V. O.* nam quoquo modo se defendere, etiam cum brutis commune habemus, & sanguinem suum redimere, suus cuiq̄; modulus est optimus.

35. Adulterinam cudens monetam, Imperatoris lædit majestatem, ut expressè habet *l. 2. C. de fals. monet. ibid. Bald. & Salyc. Capoll. conf. 17. vol. 4. Gig. sub tit. qualiter & à quibus. q. 62. Gramm. conf. 6 n. 7 Sicul. consil. 70. column 13. vers. si ita videantur. vol. 4. Angel. de males. vers. præsentente Cajo & appellante:* quia ad hunc solû principaliter spectat cudere monetâ, & est de regalibus, quæ soli principi sunt reservata. *c. 1. verb. moneta. qui sint regalia in usib. feud.* ideo existimationis ipsius, & famæ interest, ne moneta adulteretur. Tripliciter autem monetarum quis existit adulter, *Veintlich Halsgerichts Ordnung. Carol. V. c. III.* primò, qui fraudulenter nummos alterius notat imagine; deinde, qui monetam cudit ex insufficienti materia; postea, si quis falsum adhibet

bet pondus, quò etiam referò nummorum amputatores. Et hujusmodi falsificatores, summo à omni dilatione, flammarum exultionibus mancipari jussit Constantinus *in d. l. 2. C. de fals. monet.* quem secutus Carolus V. eandem iis destinavit pœnam, *daß sie sollen mit Sener vom Leben zum tode gestrafft werden. d. const. criminal. d. c. III.* bonaq; eorum applicantur fisco, *d. l. 2. imò domus, in qua scelus hoc est attentatum, licèt ad reum non pertineat, si tamen scienter ad crimen hoc committendum fuerit locata, fisco addicitur. d. const. crim. Carol. V. d. c.*

36. Qui Imperatori denegat tributum, crimen majestatis committit, quia in contemptum ejus hoc fecisse præsumitur, & in detractionem debitæ obedientiæ, in cujus recognitionem tributum solvitur. *Bart. in l. competit. C. de præscrip. 30. annor.* imò securitatem publicam impedit, qui tributum denegat. tributo enim stipendium Cæsar militibus solvit, quos ad securitatem conservandam. alit. Et hostem Imperii, nec non proditorem patriæ dixerim, qui tributum solvere recusat, quia propter publicam solvitur & colligitur utilitatem & necessitatem, ut nimirum Imperator, subditorum salutem consulens, hostibus Imperii resistat, eosdemq; expellat, & imperium ab omni periculo & incurso nocivo immune & liberum reddat.

37. Nodosâ hîc incidit quæstio, an, qui occidit aliquem, cui securitas publica à principe est concessa, principis majestatem lædat? nos utiq; illam lædere asserimus; homicidium enim, hoc casu, cum particularis mandati principis violatione committi manifestum est. *Ang. in l. utimur. ff. de sepulch. violat. Bart. in l. 3. S. 1. r. insfuga. ff. ad l. Cornel. de sicar. Luc. de Penn. in l. 1. vers. quod is. C. de navicul. lib. 10. Cast. consil. 33. vol. 1. & qui ejusmodi decreta violat, majestatem ipsam violasse dicitur. Nota tamen, si scienter contra saluum conductum fiat offensio, & quidem in Principis vel reipub. odium: Si verò ignoranter quis contra ejusmodi conductum peccaverit, vel ex singulari & privato odio aliquid fecerit, aliter erit dicendum. V. ib. 9.*

38. Non controvertitur, quin dictâ punitur pœnâ *l. qui quis* qui hostes contra Imperatorem excitaverit, *l. 3. ff. ad leg. jul. majest.* vel milites, fortè propter stipendii prolongationem, vel aliam ob causam, rebellare jusserit, *per text. in l. 1. ibi: qui ve milites. ff. ad leg. jul.*

Jul. maj. l. 2. & 3. ff. eod. Afflict. c. 1. §. bona committentium. n. 69. in tit. quæ sunt regal. in usibus feud. Card. in Clement. pastoral. in princ. n. 9. de re judic.

39. Clericus qui contra Imperatorem aliquid machinatur, tenetur poenâ læsæ majestatis crimine: Licet plurimi regerant, clericum nullum secularem habere superiorem, sed solum Ecclesiasticum, *c. as si Clerici. de jud. Anch. in c. quamvis. de pæn. in 6. Card. in c. vergentis. de hæret. Barba. cons. 24. vol. 3. Boer. in tract. de sedis. vers. præsuppono etiam. n. 3. Socin. cons. 12. q. 4. volum. 1.* Quamvis enim Clericus singulari privilegio à jurisdictione secularium sit exemptus, non tamen interea desinit esse provincialis sui principis superioris secularis, sub cujus felici præsidio, a motis hostium machinationibus, quietè vivit, & cui naturaliter seu originariè subest. *Ioan. And. in c. final. §. 1. de offic. deleg. in 6. Præpos. in c. in primis. §. de persona. 2. q. 1.* Si igitur Clericus delinquit contra Cæsarem, præviâ actuali degradatione, *in c. si quis laicus. 22. q. 5.* adducitur in locum judicij, & punitur ut alius secularis.

40. Transmittens dolosè ad hostes literas, eodem est reus crimine. *l. 1. ff. ad leg. jul. majest. ibid. Barr. Capoll. consil. 17. n. 30. Laud. in tract. de crim. læs. majest. q. 2. Afflict. c. 1. §. & bona committentium. n. 65. in tit. quæ sunt regal. in usib. feud.* Siquidem nihil aliud operatur, quàm ut Imperatoris exercitum, castrorumq; constitutionem hosti revelet, & consilio vel signo judaico, contra principem, ad consequendam victoriam hosti proficit.

41. Non idem dicendum de recipiente ab hostibus literas, cum *l. 1. ff. ad leg. jul. majest.* saltem de mittente ad hostes nuntios, literasve loquatur, nec autumo, extendi posse ad recipientem hostium literas: siquidem nihil inde potest argui, nisi receptæ literæ aliter demonstrarent, antea illum de conspiratione cum hoste tractasse. Satius tamen est, ut literas ab hoste receptas statim principi suo offerat & transmittat, ne retentis literis suspicionem sinistram incidat.

42. Non solum verò in hoc crimine actus ipse consideratur & punitur, sed etiam nuda voluntas, propter delicti abominationem, licet ad actum non deveniat, nihilq; operetur, dummodo tamen externo quopiam actu certòq; indicio ista voluntas constiterit. *per text. in c. verum. 6. q. 1. l. quisquis in princ. ibi, eadem severitate, C. ad leg.*

leg. jul. maj. Nam verum manet, quod nemo cogitationis pœnam luat, l. cogitationis. ff. de pœn. quod & voluntas in mente retenta nihil agat. Bart. Soc. in l. eam quid. n. 46. ff. si cert. per. Aret. in l. Titia. §. item respondit. ff. de V. S. Quod si re adhuc integrâ pœnitens se ipsum & sceleris complices deferat, an pœna læsæ majestatis cesset, altioris est indaginis? Quod meritò negamus: Atq; ita in Parlamento Parisiensi decisum esse refert Bodinus lib. 4. de repub. c. 7. In Polonia cùm nobilis quidam Peckarsky in ipso templi aditu Sigismundo III. Poloniæ regi necem ipso actu inferre vellet; atq; aliis quidam inter pocula fortè effutiret, quod alia ratione necem perficere potuisset, supplicio capitali statim affectus fuit. Hisce tamen casibus, ex clementia & lenitate princeps majorem sibi gratiam & subditorum benevolentiam conciliabit, quàm juris rigore, si severius extrema legere malit; exemplo Magnæ Britanniæ regis Jacobi, Botere. comment. sui temporis, lib. 10. & moderni Sueciæ regis potentissimi Gustavi Adolphi.

43. Ardua hîc adjungi potest quæstio, an sacerdos, qui in confessione audivit machinantem adversus principem, illud favore publicæ utilitatis revelare possit & debeat? Quod omninò nego: c. omnis, in fin. de pœnit. & remiss. imò ex confessione sciens licitè jurare poterit, se nescire: quia quod scit ex confessione, non scit ut homo sed ut Deus. arg. c. 2. de off. jud. ordin. c. dilectus de excess. prelat. Decian. d. tract. c. 34 n. 19. Gigas rubr. qui accusat. possunt. q. 20. n. 1. Contrarium exemplum refert Bodinus d. l. alij aliter distinguunt.

44. Unicè solius Imperatoris est, criminis læsæ majestatis judicem se confiteri; quemadmodùm enim olim sola Romanorum majestas de hoc crimine cognoscebat, ita jam, postquam lege regia Imperium omne, totaq; ac universa populi Romani potestas, in unum, scilicet Imperatorem, translata fuit, solus princeps, vel is, cui in specie hoc mandavit, de hoc crimine & cognoscere & judicare cœpit, ac sibi cognitionem hanc in specie reservavit, ut habetur in tit. quæ sunt regalia. c. 1. verb. & bona committentium. ubi Ifern. & Afflic. n. 18. Boer. in tract. de sedic. in 6. præsupp. n. 20 & 21. Gig. de crim. læs. majest. sub tit. quis de crim. maj. cogn. n. 1. Quod adeò verum est, ut si alicui omnis fuerit concessa jurisdictio cum mero & mixto Imperio, non tamen censebitur commissa cognitio hujus criminis, personam Imperatoris vel Imperii concernentis. Ad cujus imitationem o-

omnes respub. principes, vel reges, superiorem non recognoscentes in suo territorio, soli de hoc crimine iudicium ferre consueverunt. *Alex. cons. 13. n. 12. lib. 6.* limita tamen prædicta, si ejusmodi magistratus offenditur, ut privatus, ipse non iudicat, quia esset actor & iudex in eadem causa simul, sed tum Parlamento vel concilio hæc iudicanda relinquit; si verò ut publicus magistratus offenditur, prædicta procedunt, & ipse iudicabit. *Oldrad. cons. 17. vid. jason. in l. qui jurisdictioni. n. 3 ff. de jur. omn. jud.* Quod ante triennium in comitijs Regni generalibus contra Reum læsæ majestatis observatum fuit.

45. Pœna criminis læsæ majestatis, perduellionis vel quasi pro varietate circumstantiarum, est vel gladius, vel exustio, vel dissectio in quatuor partes, vel deportatio, vel relegatio, vel arbitraria. Gladij namq; appellationem formaliter etiam in hoc crimine, juxta d. l. quisquis intelligo. Aliàs & secundum varios provinciarum & principum mores hujus criminis rei variis mortis afficiuntur speciebus. Horrendo olim supplicii genere usus fuit Tullus Hostilius rex contra Metium Suffetium, Albanorum dictatorem rebellem, quem duabus quadrigis, in diversum currentibus, affixum discerpi iussit. *Liv. lib. 1.* Hoc mortis genere hujusmodi criminis reos afficere hodiè Gallos ex Corasio testatur Gigas d. t. sub tit. de pœn. commit. crim. læs. majest. q. 1. n. 8. & sub tit. de prodit. q. 6. n. 5. Turcæ alium observant modum, & palo reos infigunt. Quos secutus Bellisarius, in eodem mortis genere contra Vandalorum quendam ducem, in proditione deprehensum, se exercuit acriter, quem in sublimi quodam loco, ut ab omnibus prospiceretur, palo infigi iussit *Procop. lib. 4. bell. Vandal.* Athenienses singulare quid contra hoc delictum excogitantes, pro pœna rebelles sibi ad triremes relegabant, abscisso tamen pollice, ne armis uti possent, ut ex Eliano refert *Cæli. Rodig. lect. antiq. lib. 15. c. 27.* Romanorum regum tempore, capite velato rei in furca suspensi cædebantur usq; ad mortem, *Liv. lib. 1.* Eodem modo illustrissimos Venetos rebelles suos adhuc tractare, testatur *Gig. d. t. lib. 2. tit. de pœn. commit. crim. læs. majest. q. 1. n. 7.* Multi verò principes rebelles suos solâ infamiâ notantes, contenti fuerunt, quod gravius plerumq; est morte ipsâ, præsertim cum eorum insignia & nomina ignominiosè sunt deleta: *Far. de put. in tract. de Synd. in princ. col. 2.*

n. 9.

in g. Bart. in l. 2. ff. de operib. publ. Laud. in tract. de crimin. les. majest. q. 41. Afflict. c. 1. §. & bona committentium. n. 25. que sunt regalia. Iason in §. penales. n. 14. l. de act. & in l. si quis id quod. ff. de jur. omn. judic. Quocirca etiam à duello repelli possunt, si provocent aliquem, cum sint infames. Par. de put. in tract. de re milit. in tit. quand. provoc. ad pugn. ratione proditoris. in princ. Alciat. in tract. de duell. in tit. que exceptiones repellunt provocantem. Hoc quoq; in hoc crimine singulare est, quod etiam defuncti accusentur, eorumq; memoria damnetur. l. final. ff. ad leg. jul. majest. d. l. quisquis C. ad leg. jul. majest. ædes eorum solo exaquentur. c. salicis. de pen. in 6.

46. Quamvis autem & Reorum læsæ majestatis bona fisco addicentur, d. l. quisquis. tamen Reus hujus criminis ipso quidem jure amittit dominium bonorum suorum, possessio verò secuta demum sententia per fiscum vindicatur. l. final. C. ad leg. jul. majest. l. 15. ff. qui & à quibus. manum. l. 22. in princ. de jur. fisco. ut alienationes factæ per talem Reum post perpetratum delictum etiam ante accusationem sint nullæ: h. §. 4. l. final. in princ. C. ad leg. jul. majest. d. l. 15. adeò ut Reo vel principe defuncto, contra successores vel à successoribus ejus bona Rei confiscari possint. d. l. final. in princ. Quod tamen de crimine perduellionis tantum intellectum volumus.

47. Bona tamen feudalia fisco non cedunt, quia, jure singulari ad dominum feudi revertuntur, nisi à principe, in quem crimen commissum, concessa sint. 2. feud. 24. §. deniq; & lib. 2. tit. 37. & lib. 1. tit. 14. §. si capitanei.

48. Pœna, l. quisquis. C. ad leg. jul. majest. non solum Rei est contenta supplicio, sed & filiis, tam natis quàm nascituris, infamiæ maculam inurit, iisdemq; omnem honoris claudit viam, & non solum à propinquare hæreditate removet, sed etiam ab extraneorum successione alienos esse jubet, nec ex bonis maternis legitimam capiunt, ne sc. quis ad hoc atrocissimum delictum tam leviter prolatur, sed in se, & in suos gravissimè hoc animadverti cogitet, atq; sic parentes charitas libero-

rum à nefando hoc scelere deterreat. Licet enim aliàs filius patris iniquitatem non ferre debeat, *Ezech. c. 17. l. filiam. ff. de senat. l. crimen. ff. de pœn. l. quotiens. ff. de noxal. sed unusquisq; in suo perire peccato, Levit. 24. & pœna suos tenere authores, l. sancimus. C. de pœn. pro delicti tamen qualitate pœnam posse aggravari, ita ut etiam delinquente Patrefamilias, tota sæpè familia radicitus possit extirpari, testatur *Achab. l. 2. Reg. c. 10.* quia in filiis radices criminis hæreditarii præsumuntur, ejusq; exempla metuuntur.*

49. Quid autem si mater hoc crimen committat, an filii pœnis læsæ majestatis teneantur, inter partes hæret dissidentes? In odiosis negativa placet, si enim pater filiorum ex delicto uxoris non punitur, *arg. d. l. 5. §. 5. utiq; nec filii, qui in potestate patris non matris existunt, §. 10. Inst. de Adopt. nec una persona cum matre, prout cum patre, censentur, §. 4. inst. de inutilib. stipulat. Gig. in rubr. de pœn. quas filii, in un. quæst. 17. num. 12. & seqq.*

50. Quamvis autem rebellium filii nec hæreditates collateralium capere possint, & incapaces omnium successio- num habeantur, anfractuosa tamen est quæstio, an fiscus in illis, vel proximiores ab intestato succedant? cùm ex alieno scelere filiis hæreditas auferatur, proximioribus excluso fisco in successione locum relinquitur, *d. l. quisquis §. II. Peregrin. de jur. fisc. lib. 3. tit. 9. n. 1. Boss. in tit. de crim. læs. majest. n. 137. Decian. d. tract. lib. 7. c. 40. n. 26.*

51. De nepotibus quid dicendum? Æqualitatis & humanitatis ratione dico, eos ex avorum delicto non teneri: Nam & filiorum propriâ appellatione nepotes non continentur, maximè in odiosis & pœnali- bus, *l. 6. de testam. tut. Decian. d. lib. 7. c. 41. n. 7-*

52. Quam

52. Quamvis autem filius ob delictum patris pænæ læsæ majestatis subjaceat, non tamen, si filius tale crimen committat, Pater easdem pænas sustinebit, ut odiosa restringantur, & benignior in iis fiat interpretatio. *l. penult. de pæn.*

53. Nec extenditur dispositio *d. l. quisquis* ad filias, sed mitior est circa eas sententia, propter sexus infirmitatem: siquidem Falcidiam retinent ex bonis matris, §. *ad filias. b. l. nec ab extraneorum successione repelluntur, d. §. ad filias* sed si ex bonis matris nihil habeant, dotari debent per fiscum ex substantia patris rebellis publicata. *Bald. in l. si patri, col. 3. c. de dot. promiss. Afflict. c. 1. §. præterea si vasallus. n. 80. in tit. que fuit primo. caus. benef. amittend. ut mediocrem habeant vitæ alimoniam, d. §. ad filias. ne similes filiis, perpetuâ egestate sordideant, vitæq; sit illis supplicium, & mors solatium. §. f. iii. d. l. quisquis. c. ad leg. jul. majest.*

54. Ad probandum læsæ majestatis crimen, testes admittuntur omnes, licet inhabiles, *Bart. in l. questionibus. ff. ad leg. jul. majest. Bald. in auth. si dicatur. in fin. c. de testib. Dec. conf. 410. n. 15. imò infames etiam, l. famosi. ibid. Bart. ff. d. t. & in l. questionibus. d. t. pupillus, Hip. conf. 1. n. 31. Dec. in l. femine. ff. de reg. jur. n. 16. & mulier, licet infamis, l. in questionib. d. l. sic frater contra fratrem testificari potest in hoc crimine, Gig. sub. tit. quomod. & per quos crim. læs. majest. probat. q. 3. Judæus contra Christianum, Gig. d. tit. q. 10. minor testimonium perhibere admittitur, Idem ibid. quest. n. & quamvis in hoc crimine accusator accusatum Reum esse non probaverit, non tamen propterea Reus accusatus absolvitur, nisi innocentiam suam demonstrat, l. si quis. C. ad leg. jul.*

ma-

majest. Gig. d. 1. quest. 30. Deferens tamen & non probans, se tormentis subicere cogitur. d. l. si quis.

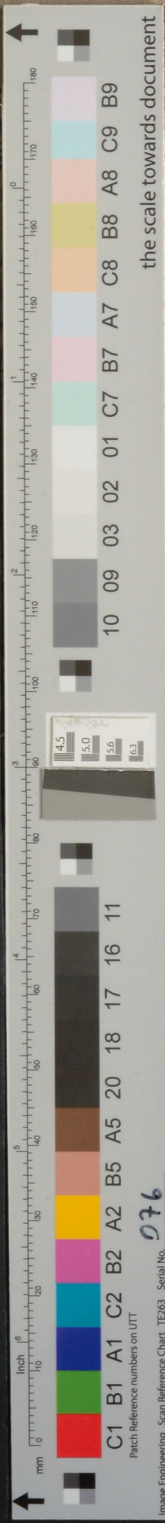
55. Unius etiam testis probatio Reum ad torturam protrahit., Alb. in l. in questionibus. in fin. ff. ad leg. jul. majest. neq; ulli parit personarum respectui, l. nullus, c. ad l. jul. majest. nec Doctores aut milites à tormentis se esse exceptos, omnibus suis probabunt privilegiis, l. si quemquam C. de Episc. & cler. l. decuriones. c. de quest. Pan. c. cum in contemplatione. col. 2. vers. 5. de V. S. nec ulla alia dignitas à tormentis excusat, per text. in l. 3. & 4. c. ad leg. jul. majest. quinimò Clericorum immunitas in sacris constitutum propter hoc delicti genus, à tortura immunem reddere nequit. card. c. cum in contemplatione. de reg. jur. Prepos. in c. presbyteri. il. 1. verb. in eadem gloß. 6. q. 1.

56. Reo testimoniis convicto, statim processus est admittendus summaris, omni juris solemnitate remissa. Bart. in l. ictus fustium. in princ. ff. de his, qui not. infam. Ang. de malef. in verb. etiam per viam. Idem in l. si vacantia. c. de bon. vacant. lib. 10. verb. venio ad secundum articulum.

in princ.

operib. publ. Laud. in tract. de crimin. læs. majest. bona committentium. n. 25. quæ sunt regalia. l. de act. & in l. si quis id quod. ff. de jur. omn. judic. illo repelli possunt, si provocent aliquem, cum put. in tract. de re milit. in tit. quand. provoc. ad v. in princ. Alciar. in tract. de duell. in tit. quæ ex- vocantem. Hoc quoq; in hoc crimine singulare ncti accusentur, eorumq; memoria damnetur. v. l. quisquis C. ad leg. jul. majest. ædes eorum elicis. de pæn. in 6.

em & Reorum læsæ majestatis bona fisco addi- men Reus hujus criminis ipso quidem jure a- norum suorum, possessio verò secuta demum vindicatur. l. final. C. ad leg. jul. majest. l. 15. ff. l. 22. in princ. de jur. fisco. ut alienationes factæ perpetratum delictum etiam ante accusatio- 4. l. final. in princ. C. ad leg. jul. majest. d. l. 15. ipe defuncto, contra successores vel à successo- nificari possint. d. l. final. in princ. Quod tamen nis tantum intellectum volumus.

ten feudalia fisco non cedunt, quia dominum feudi revertuntur, nisi à m crimen commissum, concessa sint. & lib. 2. tit. 37. & lib. 1. tit. 14. Si si ca-

quisquis. C. ad leg. jul. majest. non so- ta supplicio, sed & filiis, tam natis infamiæ maculam inurit, iisdemq; om- dit viam, & non solum à propinquantibus, sed etiam ab extraneorum succes- ubet, nec ex bonis maternis legitimam s ad hoc atrocissimum delictum tam- , sed in se, & in suos gravissimè hoc et, atq; sic parentes charitas libero-

C 3 rum